

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ አምሳ አምስት

የዳንኤል የመጨረሻ ራእይ መገለጥ፡ ከጥበበኛ ድንግልናዎች ጉዞ ጋር የሚመሳሰል ጉዞ

Jeff Pippenger

2024-03-24

የዳንኤልን የመጨረሻ ራእይ መመልከታችንን ዳንኤልን የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን የቃል ኪዳን ሕዝብ ምልክት እንደሆነ በመለየት ጀምረናል፤ እንዲሁም በመጨረሻው ምዕራፍ ጋር በማያያዝ የመጀመሪያውን ቁጥር ተጠቅመን፤ በቤልጣሻጽር የተወከሉትን የእነዚያ የመጨረሻ ዘመን ሕዝቦች ትንቢታዊ ባህርያት መለየት ጀምረናል። የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን የቃል ኪዳን ሕዝብ በመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ ያሉትን ሚሊራውያንና፤ በሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ ያሉትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ይወክላሉ። ሚሊራውያኑ የአሥሩ ደናግል ምሳሌን ፈጽመዋል፤ ያ ምሳሌም በመጨረሻዎቹ ዘመናት ፊደል በፊደል እንደገና ይደገማል።

“እኔ ብዙ ጊዜ ወደ አሥሩ ደናግል ምሳሌ እመራለሁ፤ ከእነርሱም አምስቱ ጥበበኞች ሲሆኑ አምስቱ ሰነፎች ነበሩ። ይህ ምሳሌ እስከ ፊደሉ ድረስ ተፈጽሞአል እንዲሁም ይፈጸማል፤ ምክንያቱም ለዚህ ዘመን ልዩ ተግባራዊነት አለው፤ እናም እንደ ሦስተኛው መልአክ መልእክት ሁሉ ተፈጽሞአል እንዲሁም እስከ ዘመን ፍጻሜ ድረስ የአሁኑ እውነት ሆኖ መኖሩን ይቀጥላል።” Review and Herald, August 19, 1890.

የመጨረሻው ዘመን ሁለቱም እንቅስቃሴዎች የሚያልፉት ተሞክሮ የአድቪንቲስት ሕዝብን ተሞክሮ ነው።

“በማቴዎስ 25 የተገለጸው የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ደግሞ የአድቪንቲስት ሕዝብን ተሞክሮ ያብራራል።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 393።

ሚሊራውያን የመጀመሪያውን መልአክ እንቅስቃሴ ይወክሉ ነበር፤ ልምዳቸውም ደግሞ በፊላዴልፊያ ቤተ ክርስቲያን ተወክሎ ነበር። በ1856 ዓ.ም. የፊላዴልፊያው የሚሊራውያን እንቅስቃሴ ወደ ሎዶቅያ እንቅስቃሴ ተሸጋገረ፤ እና በ1863 ዓ.ም. በዓመፁ ውስጥ ደግሞ ወደ ሎዶቅያዊቱ የሰባተኛው ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ከዚያ በላይ ተሸጋገረ።

አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሦስተኛውን መልአክ እንቅስቃሴ ይወክላሉ፤ ልምዳቸውም ደግሞ በፊላዴልፊያ ቤተ ክርስቲያን ተወክሎ ነበር። በ1989 ዓ.ም. የዳንኤል መጽሐፍ ለሎዶቅያውያን ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ተከፈተ፤ በ2001 ሴፕቴምበር 11 ላይም የሎዶቅያውያን አድቪንቲስት እንቅስቃሴ ተጀመረ፤ በ2023 ጁላይም ወደ ፊላዴልፊያውያን እንቅስቃሴ የመመለስ ሽግግር ደረሰ።

ቤልጣሻጽር፣ ወይም ዳንኤል፣ የመጨረሻዎቹን ዘመናት የፊላዴልፊያ እንቅስቃሴ ይወክላል፤ ይህም የሚሊራውያንን የፊላዴልፊያ እንቅስቃሴ “በቃል በቃል” የሚደግም ነው። የመጨረሻው ራእይ የመጀመሪያው ቁጥር እነዚያን የመጨረሻው ዘመን ሰዎች ይወክላል፤ እናም የመጨረሻው ራእይ የመጨረሻው ምስክርነት ከመጨረሻው ራእይ የመጀመሪያው ምስክርነት ጋር መስማማት አለበት። የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት የማንጻት ሂደት የእውቀትን መጨመር እና በዚህም የሚፈጠሩትን ሁለቱን ወገኖች ያሳያል። ቤልጣሻጽር የመጨረሻዎቹ ዘመናት ጥበበኞች የመጨረሻ ውክልና ነው። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ለሚሊራውያን እንቅስቃሴ መልእክቶች የነበሩ ቢያንስ አምስት ትንቢታዊ እውነቶች አሉ፤ እነዚህም በሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ እንደገና መደገም አለባቸው።

የመጀመሪያው ሁለት የአምላኪዎች ወገኖችን የሚያመነጭ የመንጻት ሂደት ነው፤ ስለዚህም በመጀመሪያውና በመጨረሻው እንቅስቃሴ የአሥሩ ደናግል ምሳሌን ያፈጽማል።

አንተ ግን፣ ዳንኤል ሆይ፣ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ቃላቱን ዝጋ፣ መጽሐፉንም አትም፤ ብዙዎች ወዲህና ወዲያ ይመለሳሉ። እውቀትም ይበዛል።... እርሱም አለ። ዳንኤል ሆይ፣ ሂድ፤ ቃላቱ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ተዘግተውና ታትመው አሉና። ብዙዎች ይነጻሉ፣ ነጭም ይሆናሉ፣ ይፈተኑማል፤ ኃጥኣን ግን በክፋታቸው ይቀጥላሉ፤ ከኃጥኣንም አንዳቸው አያስተውሉም፣ ጠቢባን ግን ያስተውላሉ። ዳንኤል 12፡4, 9, 10።

በጥበበኞችና በክፋዎች (በሰነፎች) መካከል ያለው ልዩነት፣ በፍጻሜው ዘመን የሚከፈተውን የእውቀት መጨመር በመረዳታቸው (በአእምሮ በመለየታቸው) ላይ የተመሠረተ ነው፤ ይህም ለሚለራውያን በ1798 ወይም ለአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ በ1989 ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ አድሴንቲዝም የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ልምምድ መሆኑን እንዲያውቁ ይጠየቃሉ፤ ምክንያቱም ያለዚያ መረዳት ለመጨረሻው ትውልድ “የፍጻሜው ዘመን” መቼ እንደደረሰ፣ ወይም በዚያን ጊዜ የተፈታው መልእክት ምን እንደነበረ ለመረዳት አይችም። የአድሴንቲስት ልምምድ በእውነት ቀስ በቀስ እየገነባ በሚሄድ እድገት ላይ የተመሠረተ፣ ወደ “ሕይወት ወይም ሞት” ውጤት የሚመራ ባለሦስት ደረጃ የፈተና ሂደት መሆኑን ካልተረዳ፣ የእያንዳንዱን ሰባተኛ ቀን አድሴንቲስት ከፍተኛ ጥሪ ማወቅ የማይቻል ነው። ቤልጣሻጽር “የተነጻ፣ ነጭ የሆኑ፣ የተፈተኑም” ተብሎ የተወከለውን የንጽህና ሂደት እንዳለፉ የሚያውቁ ሕዝብን ይወክላል። ያው ባለሦስት ደረጃ የንጽህና ሂደት በተለይ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ መሆኑ በግልጽ ተለይቶ ተገልጿል።

ነገር ግን እውነቱን እነግራችኋለሁ፤ እኔ መሄዴ ለእናንተ ይሻላል፤ ምክንያቱም እኔ ባልሄድ መጽናኛው ወደ እናንተ አይመጣምና፤ ነገር ግን ብሄድ ወደ እናንተ እልክዋለሁ። እርሱም በመጣ ጊዜ ዓለምን ስለ ኃጢአትና ስለ ጽድቅ እንዲሁም ስለ ፍርድ ይወቅሳታል፤ ስለ ኃጢአት፣ በእኔ ስለማያምኑ፤ ስለ ጽድቅ፣ ወደ አባቱ ስለምሄድ እና ከእንግዲህ ወዲህ ስለማታዩኝ፤ ስለ ፍርድ፣ የዚህ ዓለም አለቃ ስለ ተፈረደበት። እስካሁንም ብዙ ነገር የምነግራችሁ አለኝ፤ ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት አትችሉም። ነገር ግን እርሱ፣ የእውነት መንፈስ፣ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ ከራሱ አይናገርምና፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል፣ የሚመጡትንም ነገሮች ያሳያችኋል። ዮሐንስ 16፡7-13።

ቅዱስ መንፈስ ጥበበኛ ደናግልን “ወደ እውነት ሁሉ” በመምራት የሚፈጽመው ሥራ፣ ዓለምን ስለ ኃጢአት፣ ስለ ጽድቅ፣ ስለ ፍርድም መገሠጽ እንደሚጠይቅ ነው፤ ይህም በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ጥበበኛ ወይም ሰነፍ ደናግል የሚያደርጉት በትክክል እነዚያው ሦስት ደረጃዎች ናቸው። ኢየሱስ የቅዱስ መንፈስ ሥራ መሆኑን የለየው መልእክት፣ በዳንኤል 12 መካከል በጥበበኞችና በክፋዎች መለያየትን የሚገልጥ “ዘይት” ነው። በመጨረሻው ዘመን ያሉ የእግዚአብሔር ሕዝቦች ለትውልዳቸው የሚጨመረውን እውቀት ሊያስተውሉ ይገባቸዋል፤ ያም እውቀት በማቴዎስ ምዕራፍ ሃያ አምስት ምሳሌ ውስጥ ራሳቸው ሰነፍ ወይም ጥበበኛ ደናግል መሆናቸውን ማወቃቸውን ያካትታል።

“ዮሐንስ እነዚህን ነገሮች በቅዱስ ራእይ ተገልጠውለት ነበር። በአምስቱ ጥበበኛ ደናግልናት የተመሰሉትን ሰዎች አይ፤ ሙብራቶቻቸውም ተስተካክለው ይቃጠሉ ነበር፤ በደስታም ተሞልቶ እንዲህ ሲል ጮኹ፡- ‘የቅዱሳን ትዕግሥት ይህች ናት፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዛትና የኢየሱስን እምነት የሚጠብቁ እነዚህ ናቸው። ከሰማይም ወደ እኔ የሚል ድምፅ ሰማሁ፡- ጻፍ፤ ከእንግዲህ ወዲህ በጌታ የሚሞቱ ሙታን ብጹዓን ናቸው። አዎን፤ መንፈስ ይላል፤ ከድካማቸው ያርፏ ዘንድ፣ ሥራቸውም ይከተላቸዋል።”

“የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን መልእክት መልእክቶች የሰሙ ብዙዎች ክርስቶስ በሰማይ ደመናት ሲመጣ ለማየት እስኪኖሩ ድረስ እንደሚኖሩ አሰቡ። እውነትን እናምናለን የሚሉ ሁሉ እንደ ጥበበኛ ደናግልናዎች ድርሻቸውን በፈጸሙ ኖሮ፣ መልእክቱ እስከ አሁን ድረስ ለየትኛውም ሕዝብ፣ ወገን፣ ቋንቋና ሕዝብ ተነግሮ በተሰራጩ ነበር። ነገር ግን አምስቱ ጥበበኞች ነበሩ፣ አምስቱም ሰነፎች ነበሩ።

እውነት በአሥር ድንግልናዎች ሊነገር ይገባ ነበር፤ ነገር ግን ወደ እነዚያ ወደ መጣላቸው ብርሃን ሄደው ከሚመለሱት ወገን ጋር ለመቀላቀል አስፈላጊውን ዝግጅት ያደረጉት አምስቱ ብቻ ነበሩ። የሦስተኛው መልአክ መልእክት ያስፈልግ ነበር። ይህ አዋጅ ሊደረግ ይገባ ነበር። ብዙዎች በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልአክ መልእክቶች መሠረት ሙሽራውን ለመቀበል የወጡ ሆነው ሳሉ፣ ለዓለም የሚሰጠውን የመጨረሻ ፈተና መልእክት የሆነውን የሦስተኛውን መልአክ መልእክት እምቢ አሉ።”

በራእይ 18 የተመለከተው ሌላው መልአክ መልእክቱን በሚያስተላልፍበት ጊዜ፣ ከዚህ ጋር ተመሳሳይ ሥራ ይፈጸማል። የመጀመሪያው፣ የሁለተኛው፣ እና የሦስተኛው መልእክት መልእክቶች እንደገና መደገም ያስፈልጋቸዋል። ለቤተ ክርስቲያን የሚከተለው ጥሪ ይሰጣል፤ “ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርስዎ ውጡ፤ በኃጢአቶቼ ተካፋዮች እንዳትሆኑ።” “ታላቂቱ ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች፤ የአጋንንትም መኖሪያ፣ የክፉ መንፈስ ሁሉ መጠጊያ፣ የርኩስና የተጠላ ወፍም ሁሉ ቤት ሆናለች። አሕዛብ ሁሉ ከዝሙትዎ ቁጣ ወይን ጠጅ ጠጥተዋልና፤ የምድርም ነገሥታት ከእርስዎ ጋር ዝሙት ፈጽመዋል፤ የምድርም ነጋዴዎች ከቅንጦትዎ ብዛት የተነሣ ባለጠጎች ሆነዋል።... ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርስዎ ውጡ፤ በኃጢአቶቼ ተካፋዮች እንዳትሆኑ፣ ከመቅሠፍቶቻችንም እንዳትቀበሉ፤ ኃጢአቶቼ እስከ ሰማይ ድርሰዋልና፣ እግዚአብሔርም በደሎቼን አስታውሰዋል” [ራእይ 18:2-5]።

“የዚህን ምዕራፍ እያንዳንዱን ቁጥር ውሰዱና በጥንቃቄ አንብቡት፤ በተለይም የመጨረሻዎቹን ሁለት፡- ‘የመብራትም ብርሃን ከእንግዲህ ወዲህ በአንቺ ፈጽሞ አያበራም፤ የሙሽራውና የሙሽሪቱም ድምፅ ከእንግዲህ ወዲህ በአንቺ ፈጽሞ አይሰማም፤ ነጋዴዎችሽ የምድር ታላላቆች ነበሩና፤ በአስማትሽም አሕዛብ ሁሉ ተታለሉና። በእርስዎም የነቢያትና የቅዱሳን ደም፣ በምድርም ላይ የታረዱት ሁሉ ደም ተገኘባት።”

“የአሥር ድንግሎች ምሳሌ በክርስቶስ ራሱ ተሰጥቶአል፣ እያንዳንዱም ዝርዝር በጥንቃቄ ሊመረመር ይገባል። በር የሚዘጋበት ጊዜ ይመጣል። እኛ የምንወከለው ወይም በጥበቦቻቸው ድንግሎች ወይም በሰነፎቹ ድንግሎች ነው። አሁን ማን ጥበበኛ እንደሆነ ማንም ሰነፍ እንደሆነ መለየት አንችልም፤ እንዲሁም ማን ጥበበኛ ማን ሰነፍ እንደሆነ ለመናገር ሥልጣን የለንም። እውነትን በዓመፅ የሚይዙ አሉ፣ እነዚህም በውጫዊ መልኩ እንደ ጥበበኞቹ ይታያሉ።” Manuscript Releases, volume 16, 270.

እንደ አድቤንቲስቶች፣ በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ጊዜ ወንዶችንና ሴቶችን ከባቢሎን ለመጥራት የተጠራን እኛ፣ “ወይ በጥበበኛ ድንግል ወይም በሰነፍ ድንግል እንደተወከልን ነን።” የሐንስ ያየው “መብራታቸው ተዘጋጅቶ የሚነድ በነበረው አምስቱ ጥበበኛ ድንግሎች የተወከለው” ማኅበር፣ የሐንስ በተጨማሪ “የቅዱሳን ትዕግሥት” እንዳላቸው፣ እንዲሁም “የእግዚአብሔርን ትእዛዛትና የኢየሱስን እምነት የሚጠብቁ” መሆናቸውን የለየው፣ እነዚህ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ለመጠበቅ፣ የኢየሱስን እምነት ለመለማመድ፣ እና እነርሱ በማቴዎስ ሃያ አምስት ምሳሌ ውስጥ ያሉት ድንግሎች መሆናቸውን ለማወቅ የተጠሩት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ናቸው። እነርሱ ጥበበኛ ወይም ሰነፍ ድንግሎች መሆናቸውን ማስተዋል ብቻ ሳይሆን፣ ዳንኤል “የተነጹ፣ የነጡ፣ የተፈተኑ” ብሎ የወከለውን ልምምድ ደግመው ማለፍ ይገባቸዋል።

እነርሱም በዙፋኑ፣ በአራቱ እንስሶችና በሽማግሌዎቹ ፊት እንደ አዲስ መዝሙር ዘመሩ፤ ከምድርም የተዋጁት መቶ አርባ አራት ሺህ ብቻ በቀር ያንን መዝሙር ማንም ሊማር አልቻለም። እነዚህ በሴቶች ያልተረከሱ ናቸው፤ ድንግልናቸውን ጠብቀዋልና። እነዚህ በጉ ወደሚሄድበት ሁሉ የሚከተሉት ናቸው። እነዚህ ለእግዚአብሔርና ለበጉ በኩራት እንዲሆኑ ከሰዎች መካከል የተዋጁ ናቸው። በአፋቸውም ተንኮል አልተገኘባቸውም፤ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት እንከን የለባቸውምና። ራእይ 14፡3-5።

በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ የተወከሉ ቢያንስ አምስት እውነቶች አሉ፤ እነዚህም ከመጀመሪያው መልአክ የሚለራዊ እንቅስቃሴ ጋር የተያያዙ እውነቶች ሲሆኑ፣ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴ ደግሞ ይደገማሉ እና በይበልጥ ሙሉ ሁኔታ ይገባሉ። ከእነዚያ እውነቶች አንዱ፣ ከአሥራ ደናግል ምሳሌ ጋር የተያያዘው ባለሦስት ደረጃ የመንጻት ሂደት ነው። ዋልያም ሚሊር በትንቢታዊ ጊዜ አንጻር የተረዳው የመጀመሪያው እውነት፣ የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባቱ ዘመናት” ነበር፤ ይህም እውነት በዳንኤል አሥራ ሁለት ውስጥ ተለይቶ ይታወቃል፣ በዚያም የተጠቀሰው የሚለራዊ ታሪክ የመጀመሪያው እውነት እርሱ ነው።

አንተ ግን፣ ዳንኤል ሆይ፣ ቃላቱን ዝጋ፤ መጽሐፉንም እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ አትም፤ ብዙዎች ወዲህና ወዲያ ይመላለሳሉ፣ እውቀትም ይበዛል። ከዚያም እኔ ዳንኤል ተመለከትሁ፤ እነሆም፣ ሌሎች ሁለት ቆመው ነበር፤ አንዱ በዚህ ወንዙ ዳርቻ ላይ፣ ሌላውም በዚያ ወንዙ ዳርቻ ላይ። አንዱም በወንዙ ውኃ ላይ ያለውን፣ በበፍታም ልብስ የተጎናጸፈውን ሰው፡- የእነዚህ ድንቆች ፍጻሜ እስከ መቼ ይሆናል? አለው። በወንዙም ውኃ ላይ ያለውን፣ በበፍታ ልብስ የተጎናጸፈውን ሰው፡- ቀኝ እጁንና ግራ እጁን ወደ ሰማይ ከፍ አድርጎ ለዘላለም ሕያው በሆነው ሲምል፡- ለአንድ ዘመንና ለሁለት ዘመናት እና ለግማሽ ዘመን ይሆናል፤ የቅዱሱ ሕዝብ ኃይልም መበተን በተፈጸመ ጊዜ፣ ይህ ሁሉ ይፈጸማል ብሎ ሰማሁት። እኔም ሰማሁ፣ ነገር ግን አላስተዋልሁም፤ ከዚያም፡- ጌታዬ ሆይ፣ የእነዚህ ነገሮች ፍጻሜ ምን ይሆናል? አልሁ። እርሱም አለ፡- ዳንኤል ሆይ፣ ሂድ፤ ምክንያቱም ቃላቱ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ተዘግተውና ታትመው ነው። ብዙዎች ይነጻሉ፣ ነጭም ይሆናሉ፣ ይፈተኑማል፤ ኅጥአን ግን በክፋት ይሠራሉ፤ ከኅጥአኑም አንድ ስንኳ አያስተውልም፣ ጠቢባን ግን ያስተውላሉ። ዳንኤል 12፡4-10።

ይህ ክፍል የዳንኤል መጽሐፍ እስከ መጨረሻው ዘመን ድረስ እንዲታተም በመጀመር ይከፈታል፣ እንዲሁም ይህ ክፍል የዳንኤል መጽሐፍ እስከ መጨረሻው ዘመን ድረስ እንዲታተም በመደምደም ይጠናቀቃል። በዳንኤል ቃላት የመጀመሪያውና የመጨረሻው ማተሞች መካከል፣ የ“ለዘላለም የሚኖር” የተማለው ምስክርነት፡- “ለአንድ ዘመን፣ ለዘመናት፣ ለዘመን እኩልም ይሆናል፤ የቅዱሳኑንም ሕዝብ ኃይል መበተን በፈጸመ ጊዜ እነዚህ ሁሉ ነገሮች ይፈጸማሉ” የሚል ነበር።

ይህን በመሐላ የተረጋገጠ ምስክርነት የሰጠው በውኃዎቹ ላይ ያለው፣ በበፍታም የተለበሰው እርሱ ነበር። ዳንኤል በሂዳዌል ወንዝ አንዱ ዳርቻ ላይ አንድ መልአክን፣ በሌላውም ዳርቻ ላይ ሌላ መልአክን አየ፤ ከእነዚህም መላእክት አንዱ ጥያቄ ጠየቀ፣ በውኃዎቹም ላይ ያለው እርሱ መልስ ሰጠ። ጥያቄውም፡- «እስከ መቼ?» የሚል ነበር። ይህ በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ ሦስት የተጠየቀው ጥያቄ የመጀመሪያዎቹ ሁለት ቃላት ጋር ተመሳሳይ ነው።

ከዚያም አንድ ቅዱስ ሲናገር ሰማሁ፤ ሌላም ቅዱስ ለዚያ የተናገረው ቅዱስ፣ “ስለ ዘወትር መሥዋዕቱ፣ ስለ ማጥፋት አመፅ፣ መቅደሱንና ሠራዊቱን ይረገጡ ዘንድ የተሰጠው ራዕይ እስከ መቼ ድረስ ይሆናል?” አለው። እርሱም፣ “እስከ ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ቀናት ድረስ፤ ከዚያም በኋላ መቅደሱ ይነጻል” አለኝ። ዳንኤል 8፡13፣ 14።

በሁለቱም ውይይቶች ውስጥ ያለው ትንቢታዊ መዋቅር አንድ ነው፤ ልዩነቱ ግን በስምንተኛው ምዕራፍ ዳንኤል በሂዳዌል ወንዝ ሳይሆን በኡላይ ወንዝ አጠገብ መሆኑ ብቻ ነው። በስምንተኛው ምዕራፍ አንድ መልአክ (ቅዱስ) “ለተናጋሪው ለዚያ የተወሰነ ቅዱስ፣ ይህ እስከ መቼ ነው?” ብሎ ተናገረ። “ያ የተወሰነ ቅዱስ” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል “ፓልሞኒ” ሲሆን፣ ትርጉሙም “ድንቅ ቆጣሪ” ወይም “የምሥጢራት ቆጣሪ” ማለት ነው። በስምንተኛው ምዕራፍ ኢየሱስ (ድንቅ ቆጣሪ) ይናገር ነበር፣ ሌላ ቅዱስም ኢየሱስን (ያን የተወሰነ ቅዱስ) “ይህ እስከ መቼ ነው?” ብሎ ጠየቀው።

በአሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ፣ በውኃው ላይ ቆሞ ያለው እርሱ፣ በሂዳዌል ወንዝ ዳር ባለው አንዱ ዳርቻ ላይ ከቆመ መልአክ “እስከ መቼ?” ተብሎ ይጠየቃል። እነዚህ ሁለት ክፍሎች መስመር በመስመር በአንድነት

ሊታዩ ይገባል። የአሥራ ስምንተኛው ምዕራፍ የመጀመሪያው ጥያቄ፣ “መቅደሱና ሠራዊቱ እየተረገጡ ስለሚታዩው ራዕይ፣ እርሱም መጀመሪያ በአረማዊነት ከዚያም በጳጳሳዊነት የሚፈጸም፣ እስከ መቼ ነው?” የሚል ነው። የአሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ ጥያቄ ደግሞ፣ “እነዚህ ድንቆች እስከሚፈጸሙበት መጨረሻ ድረስ እስከ መቼ ይሆናል?” የሚል ነው። ከዚያም በበፍታ ልብስ የተለበሰና በውኃዎቹ ላይ ቆሞ የነበረው ፓልሞኒ፣ ድንቁ ቆጣሪ፣ በመሐላ የተረጋገጠውን መልስ ይሰጣል፤ “ለአንድ ዘመን፣ ለዘመናት፣ ለግማሽም ዘመን ይሆናል፤ የቅዱሳኑንም ሕዝብ ኃይል መበተን በፈጸመ ጊዜ፣ እነዚህ ሁሉ ነገሮች ይፈጸማሉ።”

የኡላይና የሂዴዌል ወንዞች ጥያቄዎች፣ “በአረማዊነት ከዚያም በጳጳሳዊነት እየተፈጸመ መቅደሱንና ሰራዊቱን ሲረግጡ የእግዚአብሔር ሕዝብ መበተን የሚገልጸው ራዕይ እስከ መቼ ይሆናል?” የሚሉ ናቸው። መልሱም፣ ይህ መረጃ በ1798 ያበቃል፤ በዚያን ጊዜ ፓልሞኒ የሚለራውን የሚለራውን ቤተ መቅደስ ማንሣት ሥራ ይጀምራል፤ ከዚያም አርባ ስድስት ዓመታት በኋላ፣ በ1844 መቅደሱ ሊነጻ በነበረበት ጊዜ ፍጻሜውን ያገኛል።

በአሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ ዳንኤል ውይይቱን ሰማ፣ “ነገር ግን አላስተዋልሁም።” ዳንኤል ክርስቶስን በመጠየቅ እንደሚታየው፣ ለማስተዋል ፍላጎትን ገለጸ። “ጌታይ ሆይ፣ የእነዚህ ነገሮች ፍጻሜ ምን ይሆናል?” ለማስተዋል የገለጸው ፍላጎት፣ ጥበበኛ ደናግል ለማስተዋል የነበራቸውን ፍላጎት ይወክል ነበር፤ ምክንያቱም ውይይቱ ሁሉ የዳንኤል መጽሐፍ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ እንዲታተም በሚጠቅሱት ሁለት ማጣቀሻዎች መካከል ተቀምጦ ነበር። ዳንኤል፣ በ1798 የተፈታውን እውነት ለማስተዋል በዊልያም ሚሊር ላይ የተቀመጠውን ፍላጎት ይወክል ነበር፤ እርሱም እንዲያውቅ የተመራበት የመጀመሪያው እውነት፣ በ“ሰባቱ ዘመናት” የዘሌዋውያን ሆይ ስድስት ፍጻሜ መሠረት የቅዱሳን ሕዝብ ኃይል በተበተነበት ዘመን፣ መቅደሱና ሠራዊቱ መረገጣቸው ነበር፤ መጀመሪያ በአረማዊነት ከዚያም በጳጳሳዊነት።

የሚለር እውነትን ለማወቅ ያለው ፍላጎት በዳንኤል ፍላጎት ይወከላል፤ ነገር ግን የሚለር ግንዛቤ ያልተሟላ ነበር። ዳንኤል የሚለርን ፍላጎት ይወክላል፣ ቤልጣሻጽር ደግሞ ስለ ነገሩና ስለ ራዕይ ሙሉ ግንዛቤ ያላቸውን ይወክላል። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ የሚለራውያን ልምምድ አካል የነበሩ ቢያንስ አምስት አስፈላጊ እውነቶች አሉ፤ እነዚህም በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ውስጥ ተመሳሳይ አቻ ያገኛሉ። አንዱ እነርሱ የአሥሩ ድንግል ምሳሌን፣ ሦስት-ደረጃ የፈተና ሂደቷን ጨምሮ፣ እየፈጸሙ መሆናቸውን ፈጽመው እንደተረዱና እንደፈጸሙት ነው፤ ሌላው ደግሞ የዘሌዋውያን ምዕራፍ ሆይ ስድስት “ሰባት ዘመናት” የተባለውን የመሠረት ድንጋይ እንደሚረዱ ነው።

እኛ ይህንን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፋችን እንቀጥላለን።

“በዚያን ጊዜ የሰማይ መንግሥት መብራቶቻቸውን ወስደው ሙሽራውን ለመቀበል የወጡ አሥር ደናግልን ትመስላለች። ከእነርሱም አምስቱ ጠቢባን ነበሩ፣ አምስቱም ሰነፎች ነበሩ። ሰነፎቹ መብራቶቻቸውን ወስደው ከእነርሱ ጋር ዘይት አልወሰዱም፤ ጠቢባኑ ግን ከመብራቶቻቸው ጋር በዕቃቸው ውስጥ ዘይት ወሰዱ። ሙሽራውም ሲዘገይ ሁሉም እንቅልፍ ወስዶአቸው ተኙ። በእኩለ ሌሊትም፡- እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ የሚል ጩኸት ሆነ። በዚያን ጊዜም እነዚያ ደናግል ሁሉ ተነሥተው መብራቶቻቸውን አዘጋጁ። ሰነፎቹም ጠቢባኑን፡- መብራቶቻችን ጠፍተዋልና ከዘይታችሁ ስጡን አሉአቸው። ጠቢባኑ ግን፡- ለእኛና ለእናንተ እንዳይበቃ አይሆንም፤ ከዚህ ይልቅ ወደሚሸጡ ሂዱና ለራሳችሁ ግዙብ ጠብሎ መለሱ። እነርሱም ሊገዙ ሲሄዱ ሙሽራው መጣ፤ ዝግጁዎቹም ከእርሱ ጋር ወደ ሰርጉ ገቡ፣ ደጃም ተዘጋ። ከዚያ በኋላም ሌሎቹ ደናግል መጥተው፡- ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ፣ ክፈትልን አሉ። እርሱ ግን መልሶ፡- እውነት እላችኋለሁ፣ አላውቃችሁም አለ። እንግዲህ የሰው ልጅ የሚመጣበትን ቀን ወይም ሰዓት አታውቁምና ተጉ።”

“አሁን እጅግ አደገኛ በሆነ ዘመን እየኖርን ነው፤ ከእኛም አንድ ሰው እንኳ ለክርስቶስ ምጽአት ዝግጅትን በመፈለግ ሊዘገይ አይገባውም። ማንም የሞኞቹን ደናግል ምሳሌ አይከተል፣ እንዲሁም ቀውሱ ከመጣ

በፊት በዚያ ጊዜ ለመቆም የሚያስችል የባሕርይ ዝግጅት ከማግኘቱ በፊት መጠበቅ ደህና እንደሚሆን አያስብ። እንግዶቹ ተጠርተው ሲመረመሩ የክርስቶስን ጽድቅ ለመፈለግ የሚሆነው ጊዜ እጅግ ዘግይቶ ይሆናል። አሁን የክርስቶስን ጽድቅ የምንለብስበት ጊዜ ነው፤ እርሱም ወደ የባሕርይ እራት እንድትገቡ የሚያስችላችሁ የሠርግ ልብስ ነው። በምሳሌው ውስጥ ሞቾቹ ደናግል ዘይት እየለመኑ እንደ ተገለጹ ሲሆን፣ በለመኑትም ጊዜ ሊቀበሉት አልቻሉም። ይህ በቀውስ ዘመን ለመቆም የሚያስችል ባሕርይ በማዳበር ራሳቸውን ያላዘጋጁትን ይወክላል። ይህም ወደ ጎረቤቶቻቸው ሄደው፣ ባሕርይህን ስጠኝ፤ አለዚያ እጠፋለሁ እንደሚሉ ነው። ጠቢባኑ ለሞቾቹ ደናግል የሚንቀጠቀጡ መብራቶቻቸው ዘይታቸውን ሊያካፍሉ አልቻሉም። ባሕርይ የሚተላለፍ አይደለም። የሚገዛ ወይም የሚሸጥ አይደለም፤ ሊገኝ የሚገባው ነው። ጌታ ለእያንዳንዱ ሰው በምሕረት ዘመን ሰዓቶች ውስጥ ጻድቅ ባሕርይ የሚያገኝበትን ዕድል ሰጥቶታል፤ ነገር ግን አንድ ሰው በከባድ ልምምዶች ውስጥ በማለፍ፣ ከታላቁ አስተማሪ ትምህርቶችን በመማር፣ በፈተና ውስጥ ትዕግሥትን እንዲያሳይ እና የማይቻልነትን ተራሮች እስከሚያንቀሳቅስ ድረስ እምነትን እንዲለማመድ በመሆን ያዳበረውን ባሕርይ ለሌላ ለማስተላለፍ መንገድ አላዘጋጀም። የፍቅርን መዓዛ ማስተላለፍ፣ ለሌላ ሰው የዋህነትን፣ ብልሃትን እና ጽናትን መስጠት አይቻልም። አንድ የሰው ልብ የእግዚአብሔርንና የሰብአዊነትን ፍቅር ወደ ሌላ ልብ ማፍሰስ አይቻልም።”

“ነገር ግን ቀኑ እየመጣ ነው። እርሱም በእኛ ላይ እጅግ ቀርቦአል፤ በዚያ ጊዜ የባሕርይ እያንዳንዱ ገጽታ በልዩ ፈተና ይገለጣል። ለመርሕ ታማኝ ሆነው የሚቆዩ፣ እምነትንም እስከ መጨረሻ የሚለማመዱ፣ በፈተናቸው ቀደም ባሉት የምሕረት ዘመናቸው ሰዓታት ውስጥ በፈተናና በሙከራ እውነተኛ መሆናቸውን ያሳዩ፣ እና ባሕርያቸውን ክርስቶስን በመምሳል የቀረጹ እነርሱ ይሆናሉ። ከክርስቶስ ጋር ቅርብ መተዋወቅን ያበቁ እነርሱ ይሆናሉ፤ እነርሱም በእርሱ ጥበብና ጸጋ የተነሣ የመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋዮች ናቸው። ነገር ግን ማንም ሰው ለሌላው የልብ መሰጠትንና የአእምሮ ክቡር ባሕርያትን ሊሰጥ አይችልም፤ የሥነ ምግባር ኃይልንም በማቅረብ ጉድለቶቹን ሊሞላ አይችልም። ለእርስ በርሳችን እያንዳንዳችን ብዙ ልናደርግ እንችላለን፤ ሰዎችን ያለዚያ በፍርድ ፊት ሊቆሙ የማይችሉበትን ጽድቅ ከክርስቶስ ዘንድ እንዲፈልጉ በመነሳሳት፣ ክርስቶስን የሚመስል ምሳሌ ለሰዎች በመስጠት ነው። ሰዎች የባሕርይ ግንባታ ይህን አስፈላጊ ጉዳይ በጸሎት ሊመለከቱት ይገባል፤ ባሕርያቸውንም በመለኮታዊው አርአያ መሠረት ሊቀርጹ ይገባል።” The Youth Instructor, January 16, 1896.